

Τοῦ αἰθέρα ἡ ἄρμονία, ὦ! πόσο μάγεμα
Μὲς στὴ μονάζια ἐτούτηνε!
"Ομορφοὶ πόσο ποῦν' ἐτούτ' οἱ γάμοι σου
Παρθένα γῆς δλάκριβη!

Δός μου ἓνα κῦμ' ἀπὸ γαλάζιο ἀνάβρισμα
Θεῖο τσ' Ἀφροδίτης λούλουδο·
Μι' ἀχτίδα στὰ τραγούδια μου ἀπ' τὰ δειλία σου
Τὰ θερμὰ δόσε Ἀπόλλωνα.

GIOSUE CARDUCCI

CONGEDO

"Ἐτσι καθὼς φυτρώνει
Ἡ βιολέττ' ἀπ' τοὺς πάγους καὶ τὰ κάλλη
Τὰ ντροπαλὰ μὲ τὴ βωδιὰ προδίνει,
Καθὼς τὸ χελιδόνι
Στὴ φωλιά καὶ σις' ἀγάπες γέρνει πάλι
Μὲ τ' ἀγέρι, βλαστάρια νέα ποῦ δίνει,
Πόθος ἐντός μου ἀνθίζει
Γιὰ τραγούδια ξανά, πίστη στὴν Πλάνη·
"Ολο ψυχὲς νά, φτάνει
Τῶν εἰκόνων τὸ πέταμα, γυρίζει
Στὸ πνέμα ἢ φλόγα τὸ ξυπνό, κι' ὡς τόσο
Παλμούς, τραγούδια μου ζητοῦν νὰ δώσω.

Φῶς, ποῦ τὸ νοῦ γιατρεύεις,
Τῆς ποιήσης φῶς καὶ τ' ἔρωτα, σ' ἐσένα
Μὲ τῆς ζωῆς τὶς φτέρυγες πετιέται
Ἡ ψυχὴ μου. Ἀλαργεῖς
Σὺ τῶν βουβῶν μερῶν κόμ' ἀπὸ μένα
Τὸ γνέφι, π' ἀπ' τὴν αἴγλη σου διαλυέται.
"Ἐτσι στὸ φῶς γελάει,
Γλυκὸ π' ὁ γήλιος ξάφνου περιχύνει
Στὴν κάμαρ', ἀπ' τὴν κλίνη
"Ο ἀδύναμος καὶ στῆς ζωῆς βουτάει
Τὰ χρώματα ὅσο ἡ κόρη ἢ ἀρρωστημένη
Ἀντέχει τοῦ ματιοῦ κι' ἀναλαβαίνει.

Ποιὰ θλίψη στὴ δαρμένη
Τὴν καρδιά μου ἔχω κλείσει, τὴ φοβέρα
Τοῦ χαμοῦ σου σὰ ὑπόμεινα, ποιὰ πάθια!
"Ἐτσι κντάει σὰν πγαίνει,
Παρατῶντας τσ' ὀχτιές π' ἀκλούθαε πέρα
Κι' ὁ ἀράτης πρὸς τ' ἀμμόστρατα τὰ βάθια,

Καὶ τὴ φλόγα ν' ἀγριέψῃ
Γροικᾷ βαθιὰ στὶς φλέβες καὶ κυτᾷζει
Κι' ἀκράτητα τρομάζει!
Πέρ' ἀπὸ κεῖ π' ὀλπίδα πάει καὶ σκέψῃ,
Μπρὸς τὴ μεγάλη ἐρμιά, ψηλὰ τὴ σκέπη
Φλογισμένη, βουβή, τ' οὐρανοῦ βλέπει,

Καὶ πέφτει, καὶ σκεπάζει
Τὴν κεφαλὴ στὸ βέλλο, λὲς ποῦ κρύβει
Τὴν ὄψῃ του ἀπ' τὸ χάρο ποῦ τὸν ζώνει,
Καὶ τὸ ἄμμουσ συνταραῶζει
Τοὺς βαθιοὺς ὁ βοριάς, ὅπ' ἀγρία στρόβει,
Σὰ στὸ κορμὶ ποῦ ζιεῖ τάφο νὰ ὑψώνῃ.
Τὸ ταῖρι, τὰ παιδιὰ του
Σκέφτεται αὐτὸς ξεταστικὰ ποῦ πᾶνε
Μὲ μάτια καὶ ζητᾶνε
Τοῦ γυρισμοῦ νὰ ἰδοῦν τὴ συντροφιὰ του,
Καὶ π' ὅτι ἀχός, ποῦ τ' ἀθλία αὐτιά τους γαῖζει,
Τὸ βῆμα τῶν καμήλων τους θυμίζει.

Τώρα μ' ὄση ἀκλουθᾶνε
Τὸν ἥλιο τὰ ἡλιοτρόπια ἐπιθυμία,
Κ' ἡ ψυχὴ μου, ὄριο φῶς, σ' ἐσὲ ἀνεβαίνει.
Μὰ τῆς νιότης ποῦ νᾶναι
Κ' οἱ σύντροφ' οἱ γλυκοὶ κ' ἡ σεβασμία
Μορφή, τὰ λόγια κ' ἡ ὄψῃ ἡ ἀγαπημένη;
Καθὼς συμβαίνει μπόρα
Πρὶν τοῦ χειμῶνα δέντρο νὰ συντριψῃ,
Κ' ἐσὺ ἀδελφέ μου, ὦ θλίψῃ
Αἰώνια, ἔπεσες σύ! Τοῦ φίλου τώρα
Πέρ' ἀπ' τὸ κλάμμα τοῦ πατέρ' ἀκόμα
Κ' ἐλπίδες κλειεῖ καὶ κόκκαλα τὸ χῶμα.

ᾠ σεμνή, φλογισμένη,
Ψυχὴ, γιὰ ὅτι καλό, κ' ἐσὺ ἔχεις σβύσει,
Μ' ἀπλήγωτη ἀπ' τὸ ἀλήθειας τὴ σκληρότη
Στὴν ἔνοχη ζωὴ ξένη,
Γέλιο περφάνια, ἢ εὐγένεια, ὁποῦχες ντύσει,
Σοῦ στάθηκε κ' ἐδιάβηκες. Κ' ἡ νιότη
Γιὰ πάντα πάει χαμένη
Τώρα μ' ἐσᾶς! ψυχὲς ἀγαπημένες,
Καθὼς ἀπ' τὸ ἀγριεμένες
Θάλασσες, μὲς τὰ γνέφια, ἢ ὄχτια μακροαίνει
Κι' ὁ γήλιος ὅπου δυεῖ μὲ φῶς σκεπάζει
Σ' αὐτὸν ποῦ μ' ἐξορία τὴν ἀνταλλάζει!

Μὰ οἱ πλάνες σὰ σὲ χρόνο
Καὶ σ' ἀλήθεια ἔχουν ἀνοπλο μ' ἀφίσει,
Μοῦσα, γιὰ μὲ τὸ γέλιο σου τί ἀξίζει;
Φτερά μὲ τόρμη μόνο,
Μόνο πνέμα ὑψηλὸ νὰ σ' ἀκλουθήσῃ
Θὰ μπόραε, δισταγμὸς ποῦ νὰ μὴν γκίζει,
Σὰ μὲ φτεροῦ ἀναμένο
Στ' ἄπειρο πᾶς, στήν ὄψη σου π' ἀπλώνει,
Μὰ ἐμὲ μὲ τρῶνε οἱ πόνοι·
Τὸ τραγοῦδι μου στ' ἄδειο πάει χαμένο,
Σὰ στή σιωπῇ ἔπο νύχτα στοιχειωμένη
Τραγοῦδι ἀπὸ διαβάτη ποῦ διαβαίνει.

Μὰ ὄχι ὅπου ἀντηχᾶνε
Μὲ λυπηρὲς φωνὲς ἀνθρώπων θρηνοί,
Κατηγορία στή θεία δημιουργία,
Κι' ἀλλήλους δὲ σχορνᾶνε,
Κι' ἄτιμο ἐμπόριο καὶ περγέλιο ἐγίνει
Ἄπ' τοὺς λίγους τοῦ πόπολου ἢ μωρία,
Καὶ μὲ μουζέτο ἢ Βία
Δικαιοσύνης τὸ στάδιο αἰσχρὰ βασταίνει,
Κ' ἡ ἀπάτη στολισμένη
Μ' ἱερατικὲς στολὲς ὄλο ἀτιμία
Φίλοι κι' ἀδέρφια μου εἶν' ἐκεῖ. Καινούργια
Ἄσματα, ὦ Μοῦσα, τόνιζε καὶ θούρια.

Χαῖρ' ἐποχὴ καθάρια
Π' ἦχοι κ' εἰκόνας τὴν καρδιὰ εὐτυχοῦνε,
Γειά σου ἀνοιξὴ τῆς ζήσης! Δόξα στρέει
Κι' ἀφαντασιὰ μακάρια
Σ' ἄλλους, ποῦ σὰ δροσόσκιστα ἀκουμποῦνε
Δάση, σημά σὲ ποταμὸ ποῦ ρέει,
Καὶ ποῦ τὸ ἐγὼ τους κάνουν
Γιὰ τὸ σύμπαν καθρέφτη ὄλο ἠρεμία.
Ἀγάπη, ἔχτρα, ἐσπλαχνία,
Περφάνια, στὸ τραχὺ στρατὶ ἐμᾶς βάνουν,
Ἐμεῖς μίση κ' ἐγδίκησες νὰ πᾶμε
Συνάζοντας μὲς τὸ ἄθλιους προτιμᾶμε.

Μοῦσα, ποιά θρήνου ἀντάρα
Μαζεύεται δὲ βλέπεις καὶ ποιοὶ γνέφι
Ματωμένο ἀπὸ γῆς σὰ οὐράνια πάει;
Μαννάδων εἶν' λαχτάρα
Ποῦ σὸ στεῖρο βυζὶ λυώνουν τὰ βρέφη,
Οὐδὸς παιδιοῦ ψωμάκι ὅπου ζητάει,
Στέναγμ' αὐτοῦ ποῦ σβένει
Νικημένος τὸ ἔργο του πρὶν σώσει,

Τῆς κόρης π' ἔχει δώσει
Τὴν τιμὴν γιὰ ψφμί, κι' αὐτοῦ ποῦ σπίνει
Σ' ἔγγλημ' ἀπελπισμένος καὶ φωνάζει
Καὶ τὸ φῶς σου, ὦ Οὐρανέ, σοῦ σκοταδιάζει.

Ἀγάλλοι οἱ εὐτυχισμένοι
Τί λέν, γι' αὐτοὺς π' ἀνθίζ' ἡ γῆς μονάχα,
Γελά' ὁ οὐρανός, τὰ πέλαα παιγνιδίζουν;
Ποιὸ νόμο ἀρματωμένοι
Θεῖκὸ λοιπόν, ποιοὺς νόμους φτιάνουν τάχα
Τῆ σκληρῆ λαιμαργία νὰ ὑπερασπίζουν;
Βροντὲς ἀκούω ν' ἀχᾶνε
Στὰ γνέφια καὶ βοριάς φυσάει· στὴ μέση
Τῆς μπόρας πῶς μ' ἀρέσει
Καὶ στὸ ἀστραπὲς οἱ ὕμνοι νὰ πετᾶνε!
Ἡ λευτεριά ἡ ἀνθρώπιν' ὄπλα ἀρπάζει,
Σήκον, ὦ Μοῦσα, γιὰ σάλπιγγ' ἄσμα ἄς κραῖζει.

Τραγοῦδι μου, τί εἶπες;
Μέγιστος λόγος κι' ἄρρωστοι οἱ σφιγμοὶ σου
Μ' ἐμὲ γιὰ πάντα κρύψου κι' ἀπελπίσου.

ΛΑΘΝΑΡΗΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1914.

FRANCESCO PETRARCA

SONETTI IN MORTE DI MAD. LAURA

I

Se lamentar angelli, o verdi fronde...

Ἄν νὰ θρηνολαλοῦν πουλιὰ κι' εἶτε γλυκὰ νὰ σειοῦνται
Πρασινωπὰ φυλλώματα στῆς ἀνοιξῆς τὸ ἀγέρι,
Κ' εἶτε βραχνὰ μουμουριτὰ πὸ κῦμα ὥρατο γροικιοῦνται
Σ' ἀκροθαλάσσια ὀλάνθιστα καὶ δροσερόπνοια μέρη,
Ἐκεῖ ποῦ στέκω μ' ἔρωτα σκέψη καὶ γράφω, ἐκεῖνη
Ποῦ μοῦχε δείξει ὁ οὐρανός καὶ κρύβει πλέον τὸ χῶμα,
Μαντεύω, ἀκούω, τὸ αἰσάνομαι ποῦ ζιεῖ καὶ σ' ἐμὲ δίνει,
Κι' ἂν τόσο πέρα, ἀπόκριση στοὺς στεναγμούς μου ἀδόμα.
Ἦχου! γιατί μαραινεσαι μπρὸς στὸ φευγάτο χρόνο;
Μοῦ λέει μὲ σπλάγχθος ἄδολο, τάχα πρὸς τί τὸ δάκρυ
Ποῦ γίνεται ἀπ' τὰ μάτια σου σὰν ποταμὸς πὸ πόνου;
Γιὰ μὲ μὴν κλαῖς ἐσύ, ποῦ πιά αἰώνιες, δίχως ἄκρη,
Πεθαίνοντας οἱ μέρες μου γινῆκαν κ' ἔχω ἀνοίξει
Τὰ μάτια μου στὸ αἰώνιο φῶς σὰν ποῦ τὰ κλειώ εἶχα δείξει!

ΛΑΘΝΑΡΗΣ 1914.

2

Nè mai pietosa madre al caro figlio.

Ποτὲ μητέρα συμβουλή στὸ τέκνο ἀγάπην ὅση
Κι' ἂν τοῦχη, μήτε στὸ γλυκὸ τὸ ταῖρι της συμβία
Πιστή, μὲ τόσους στεναγμούς, μὲ τόση ἀμφιβολία
Σὲ δύσκολη περίσταση πιστὰ δὲν ἔχουν δώσει,